

ת"פ 19480/02/16 - מדינת ישראל נגד ט ו - בעצמו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 19480-02-16 מדינת ישראל נ' ו

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית נשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד צליל משיח
המאשימה
נגד
ט ו - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד דמיטרי ברנשטיין
הנאשם

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 4.4.16 הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של אימים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין; ובעבירה של תקיפת שוטר כדי להכשילו, לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין.

לפי כתב האישום המתוקן, ביום 7.2.16 בשעה ארבע בבוקר, נכנס הנאשם לביתו, ניגש אל סלון הבית ובא בדברים עם אשתו, המתלוננת. בשלב מסוים, ניגש הנאשם אל המטבח, הוציא מן המגירה סכין, אחזה בידו, התקרב אל המתלוננת ואמר לה: **"זהו החיים נגמרו"**. המתלוננת נסה אל חדר הילדים, בעוד הנאשם דולק אחריה, כשהסכין נותרה בסלון. משניסתה המתלוננת להתקשר למשטרה, ציווה עליה הנאשם שתנתק את השיחה, וכך עשתה, אך התקשרה שוב, והשיחה נותקה. עת פנתה המתלוננת לנאשם ושאלה אותו: "עד כדי כך הגעת לסכין?", השיב לה: **"לא לסכין הגעתי אלא למוות"**, ובהמשך, תפס את ידה ומשך אותה לעבר הסלון בנסותו לקחת מידה את הטלפון הסלולרי שלה. בשלב זה, הקיצו שני ילדי בני הזוג משנתם, ואחזו בנאשם לבל ימשיך במעשיו. בתגובה התפרע הנאשם והפיל את ילדיו לרצפה. אלה שבו ואחזו בו בהפצרים כי יחדל ממעשיו, והנאשם אמר למתלוננת: **"תצאי מהחדר, היום אני גומר את החיים שלך"**. בהמשך, הגיעו לבית שוטר ומתנדב, וביקשו להיכנס אליו, אך הנאשם מנע את פתיחת הדלת ופקד על המתלוננת והילדים שלא יעשו כן. משהודיע השוטר כי יפרוץ את הדלת, אחז ילד אחד בנאשם והשני פתח את הדלת. בעת שהשוטר הודיע לנאשם על מעצרו וביקש כי יושיט ידיו לצורך איזוקו, דחפו הנאשם אל הקיר, אחז בעורפו, ומשכו לכיוון הקיר הנגדי בסלון הבית.

2. במסגרת הסדר הטיעון לא הוצגה הסכמה עונשית.

תסקירי שירות המבחן וחנות דעת הממונה על עבודות שירות

3. בא כוח הנאשם ביקש לשלחו לשירות המבחן ולשחררו להליך של גמילה, ואילו התביעה התנגדה לכך. חרף זאת, מצא בית המשפט להיעתר לבקשת הנאשם, הורה כי יערך תסקיר שירות מבחן, ובהמשך שחררו לצורך שילובו בקהילה הטיפולית. ערר שהגישה התביעה התקבל, ובהמשך, בית המשפט העליון קיבל את

הבקשה להרשות ערעור שהגיש הנאשם, והנאשם שוחרר ממעצרו ביום 10.8.16 לקהילה טיפולית (בש"פ 5752/16 ו' נ' מדינת ישראל (4.8.16)).

4. בעניינו של הנאשם הוגשו עשרה תסקירים שנערכו לאורך כשנה ומחצה, ואלה יתוארו להלן בפירוט ניכר, זאת בשל כבדת הדרך הטיפולית שעבר הנאשם.

5. לפי תסקיר שירות המבחן הראשון מיום 16.5.16, הנאשם בן 41, יליד אתיופיה אשר עלה בגפו ארצה בגיל 15, נשוי מזה 18 שנה ואב לחמישה ילדים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא כלוחם במשמר הגבול, עבד כ-12 שנה בתחום החשמל, וב-4 שנים האחרונות עבד כמסגר באופן מזדמן. לחובת הנאשם 3 הרשעות מהשנים 2003, 2006 ו-2015, בעבירות של תקיפת בת זוג, ניסיון לתקיפה בת זוג, כליאת שווא ושתי עבירות של איומים, ואף הוטל עליו מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים. הנאשם דיווח כי החל לצרוך אלכוהול בשנות העשרים לחייו, תחילה באורח חברתי, ובהמשך באורח התמכרות. כן ציין כי בעבר נהג להמר במכונות מזל, אך לפני מספר שנים חדל ממנהג זה. הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הביע צער וחרטה בגינם, הביע הבנה לגבי הפגיעה שהסב לאשתו וילדיו, ושלל כי בכוונתו לשוב ולפגוע באשתו. שירות המבחן התרשם כי על מנת להפחית את מסוכנותו, הנאשם זקוק לטיפול במסגרת קהילה סגורה וייעודית לטיפול בהתמכרויות, והנאשם הביע נכונות להשתלב בקהילה כאמור. לפיכך נבחנה אפשרות השתלבותו של הנאשם בקהילת "אילנות", קהילה טיפולית לנפגעי אלכוהול וסמים.

6. בתסקירים המשלימים מיום 5.6.16, מיום 21.6.18, מיום 13.9.16, ומיום 14.12.16, דווח שירות המבחן כי הנאשם נקלט בקהילה הטיפולית "אילנות" והחל לשתף פעולה בטיפול, על מנת להתמודד עם הליכי הגירושין שיזמה אשתו ועל מנת לשקם את קשריו עם ילדיו.

7. בתסקיריו מיום 3.4.17, ומיום 2.7.17, ציין שירות המבחן כי הנאשם התקדם לשלב ב' בטיפול, לקח אחריות על חיי הקהילה ואף קיבל על עצמו תפקיד של ראש צוות מתקבלים, במסגרתו דואג לצרכיהם של מתקבלים חדשים לקהילה. תפקידו זה בוצע לשבעות רצון גורמי הטיפול. כמו כן, החל הנאשם לצאת לביקורי בית אצל אחותו, והתמודד עם מצבי סיכון שונים, וכן המשיך בתהליך שיקום הקשר עם ילדיו. להתרשמות גורמי הטיפול בקהילה, לנאשם מוטיבציה חיובית לשינוי וכן קיימת בו הפנמה ויישום של תכני הטיפול. בנוסף, ומשיחות שקיים שירות המבחן עם המתלוננת, עולה כי היא איננה מקיימת כל קשר עם הנאשם, איננה חשה מאוימת או מפוחדת ממנו, וכי ילדיה מדווחים על קשר תקין וחיובי עמו.

8. בתסקירים נוספים מיום 15.1.17, ומיום 16.12.17, ציין שירות המבחן כי הנאשם התקדם בהליך הטיפול, ועבר להוסטל בקהילה, ולאחר מכן התקדם ועבר להוסטל מחוץ לקהילה. הנאשם עצמו מסר כי הוא מיישם את הכלים שרכש בטיפול, וכן עמד על רצונו להעמיק את הקשר עם ילדיו. עוד הבהיר הנאשם כי הוא מקבל את רצון אשתו בגירושין, אך מצר על פירוק התא המשפחתי. אשת הנאשם שבה על דבריה מתסקירים קודמים. עוד צוין כי הנאשם ביקש להקדים את סיום טיפולו בהוסטל, וזאת בהינתן תחושתו כי המרחק מילדיו מעכב את שיקום קשריו עמם. במהלך התקופה יצרה המתלוננת קשר עם הנאשם וביקשה את מעורבותו בנוגע לילדיהם, והוא שוחח עמה טלפונית חרף האיסור החל עליו לעשות כן.

9. בתסקירו העשירי והאחרון מיום 31.1.18, ציין שירות המבחן כי הגם שסורבה בקשתו של הנאשם לסיים מוקדם יותר את הליך הטיפול עקב חוסר בשלותו לכך, המשיך הנאשם לשתף פעולה באופן מיטבי עם הליך הטיפול. להערכת גורמי הטיפול, הנאשם ממוקד בשיקום הקשר עם ילדיו, ועודנו מתקשה להתייחס לחלקים תוקפניים באישיותו. מכאן המליץ כי לאחר שיעזוב את ההוסטל, ישתלב ביחידה העירונית לטיפול באלימות במשפחה. עוד ציין שירות המבחן כי הנאשם הביע השלמה עם רצון אשתו בגירושין, גילה כי בכוונתו לעבור לגור בסמיכות למקום מגורי ילדיו ולשמור על המשך המנעותו מאלכוהול. הנאשם גם הביע נכונות להשתלב במרכז לטיפול באלימות במשפחה. לאור האמור, בהינתן עמדתה של המתלוננת, ובשים לב

לתהליך הארוך והמשמעותי שעבר הנאשם, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן לשנה לצד הטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף 250 שעות, וזאת במסגרת שגובה עבדו. כן המליץ שירות המבחן לבטל את התנאים המגבילים החלים על הנאשם בקשר למתלוננת.

10. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 21.2.18, הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

טענות הצדדים לעונש

11. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופו והאוטונומיה של הפרט. לצד זאת, פגע הנאשם ביכולת השוטרים לבצע את תפקידם, הגנה על גופם ושלומם של משרתי הציבור.

12. לטענתה, הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף גבוה לאור נסיבות ביצוע העבירות, האיומים באמצעות סכין, תקיפת המתלוננת וניסיונו של הנאשם למנוע מהמתלוננת לפנות למשטרה. מסכת האלימות התנהלה מול ילדיהם הקטנים של בני הזוג והופסקה רק בשל הגעת השוטרים למקום. הנאשם גם סירב לפתוח לשוטרים את הדלת, ואף דחף את השוטרים עת נכנסו לדירה.

13. לטענת באת כוח התביעה, לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם את העבירות נע בין מאסר לתקופה של 8 חודשים ובין מאסר לתקופה של 20 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.

14. באת כוח התביעה הוסיפה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות: לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי, הכולל עבירות אלימות נגד אותה בת זוג, שבגינן אף הוטל עליו מאסר בפועל; למרות המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם, שב הנאשם לבצע עבירות אלימות כלפי בת זוגו; הנאשם היה נתון במעצר מיום 7.2.16 ועד יום 10.8.16; לזכותו יש לציין את הודאתו בכתב האישום המתוקן וכי נטל אחריות על מעשיו.

15. כן הוסיפה, כי בעניינו של הנאשם התקבלו תסקירים רבים במשך למעלה משנה, ומהתסקיר האחרון עולה כי למרות הטיפול הממושך, שירות המבחן סבור כי לנאשם קושי להתייחס למאפייני האישיות הבעייתית ומכאן יש עדיין מקום לטיפול. מכאן טענה, כי הטיפול עדיין לא סייע באופן ממשי לנאשם והוא עודנו מסוכן.

16. לאור האמור, טענה באת כוח התביעה, כי אין מקום לחריגה ממתחם העונש ההולם, ומכאן כי יש להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, להפעיל המאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים במצטבר, ולצד זאת, להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס ופיצויים למתלוננת.

17. בא כוח הנאשם טען, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות: כתב האישום כולל אירוע אחד בודד ויש לקבוע מתחם עונש אחד. השימוש בסכין היה בחלק מינורי ביותר של האירוע והנאשם הניח את הסכין מיוזמתו. ילדיו של הנאשם אמנם ניסו להחזיקו והוא ניערם מעליו, אולם הוא לא תקף אותם.

18. מכאן, ולאור מדיניות הפסיקה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות.

19. עוד הוסיף וטען, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות מלאה על מעשיו, וכן הביע חרטה ובושה בגינם; מתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשם עבר הליך ממושך ומוצלח של טיפול משמעותי, וזאת משך תקופה ארוכה של כ-18 חודשים. כן עולה מתסקירי שירות המבחן, כי למרות נסיבותיו האישיות הקשות, הנאשם סיים שירות צבאי, עובד והקים משפחה. שירות המבחן המליץ להמשיך את הטיפול בעניינו של הנאשם במסגרת צו מבחן;

הנאשם שוחרר ממעצר והיו הקלות בתנאים שחלו עליו. הנאשם לא הפר את תנאי השחרור כלל; עם התקדמות ההליך הטיפולי, המתלוננת הביעה עמדתה כי התנהלותו של הנאשם השתנתה, כי הוא לוקח חלק פעיל בגידול ילדיו, וכי הוא לא יוצר עמה קשר כלשהו. הנאשם והמתלוננת לקראת גירושין; הנאשם היה נתון במעצר משך 6 חודשים, בהמשך שהה בקהילה טיפולית משך כשנה ו-6 חודשים נוספים בהוסטל; לנאשם יש אמנם עבר פלילי, אולם הוא כולל אך 3 הרשעות.

20. מכאן עתר בא כוח הנאשם להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור, כעיתירת שירות המבחן. לטענתו, גם אם יקבע מתחם המתחיל במאסר לתקופה של מספר חודשים, לאור הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם.

21. כן טען, כי גם אם בית המשפט יטיל על הנאשם מאסר ויפעיל המאסר על תנאי, יש לקזזו מימי המעצר, ומכאן כי אין עוד תקופת מאסר לביצוע בפועל.

22. בדברו האחרון מסר הנאשם כי הוא לוקח אחריות על מעשיו, מצר עליהם ועל הפגיעה במתלוננת, ומודה לבית המשפט, ולשירות המבחן על הליך השיקום שזכה ליטול בו חלק. הנאשם תיאר את הליך הטיפול הממושך שעבר בקהילה ואת הכלים שנתנו לו, והביע רצונו בניהול אורח חיים נורמטיבי ותקין.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

23. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.

24. כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על בטחונו ושלמות גופו של אדם, לצד ההגנה על אדם שלא יופנה כלפיו מלל מאיים. כן נפגעו הערכים של הגנה על שלטון החוק, על יכולתם של שוטרים לבצע תפקידם כהלכה, כמו גם הגנה על שלומם ובטחונם.

25. לקחתי בחשבון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות: הנאשם נטל לידי סכין על מנת להמחיש את רצינות איומיו על חיי המתלוננת; הנאשם הורה למתלוננת שלא לפנות למשטרה לקבלת עזרה; הנאשם המשיך במעשיו חרף נוכחות ילדיהם המשותפים ואף לא שעה לנסיבותיהם להפסיקו; משהגיעו שוטרים לבית הנאשם, לא אפשר הנאשם את כניסתם של השוטרים ובהמשך אף תקף שוטר.

26. הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף בינוני. הנאשם איים על חייה של המתלוננת בהניפו סכין ובחלק מהאירוע אף היו נוכחים ילדיו שניסו למנוע ממנו לפגוע במתלוננת. עם זאת, תקיפת המתלוננת היתה יחסית קלה בכך שמשך אותה בידה, והנאשם לא גרם לה לחבלה. הנאשם לא שעה לדרישת השוטרים לאפשר את כניסתם, ובהמשך, דחף את השוטר ומשכו בעורפו לכיוון הקיר. גם לשוטר לא נגרמו חבלות.

27. מכלול העבירות הן בגדר אירוע אחד, קצר יחסית ותחום בזמן ובמקום, ומכאן שיש לקבוע מתחם ענישה אחד.

28. מדיניות הענישה הרלוונטית לעבירות בודדות של תקיפת בת זוג על-ידי משיכתה ואיומים על חייה, ברף מעשים בינוני ובנסיבות דומות, מלמדת על מתחם העונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים (ראו, למשל: רע"פ 6037/15 **צדקה נ' מדינת ישראל** (7.9.15); רע"פ 7951/10 **ניב נ' מדינת ישראל** (2.11.10); עפ"ג (מרכז) 1482-02-15 **אברהם נ' מדינת ישראל** (1.3.15); עפ"ג (חי') 33615-05-13 **ע' ב' ד' ג' נ' מדינת ישראל** (28.7.13); ת"פ (רח') 69862-09-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.2.18); ת"פ (טב') 14768-03-15 **מדינת ישראל נ' מ' ב' (2.4.17); ת"פ (ק"ג)**

33132-08-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (1.3.17); ת"פ (רח') 26830-08-14 **מדינת ישראל נ' זהר** (14.11.16); ת"פ (רמ') 26759-09-14 **משטרת ישראל נ' לסרי** (12.4.16); ת"פ (רמ') 21725-11-14 **משטרת ישראל נ' ששין** (12.4.16); ת"פ (ק"ג) 16077-10-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (7.4.16); ת"פ 24223-06-13 **מדינת ישראל נ' בלגול** (17.3.16); ת"פ (פ"ת) 12087-10-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.10.15).

29. מדיניות הענישה הרלוונטית לתקיפת שוטר לשם הכשלתו, בנסיבות דומות, מלמדת על מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים (ראו, למשל: רע"פ 4182/14 **עידאת נ' מדינת ישראל** (9.7.14); ע"פ (י-ם) 10940-09-17 **מדינת ישראל נ' סרוסי** (21.1.18); ת"פ (רמ') 20422-10-15 **פרקליטות מחוז מרכז נ' גורמס** (3.11.16); ת"פ (ב"ש) 6384-10-15 **מדינת ישראל נ' אבני** (29.5.16); ת"פ (של"י-ם) 22332-04-11 **מדינת ישראל נ' מויאל** (18.12.14); ת"פ (רח') 1669-09 **תביעות נ' זביר** (22.2.10)).

30. מכאן, ולאור מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות ביצוע העבירות כפי שכבר פורטו, מתחם העונש ההולם את העבירות ובנסיבות הענין, נע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ובין מאסר לתקופה של 14 חודשים.

העונש ההולם בתוך המתחם

31. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות:

לחובתו של הנאשם עומד בעיקר עברו הפלילי, הכולל, עבירות אלימות כלפי אותה בת זוג, שבגין אף הוטל עליו מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים. יתר על כן, תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו ונטילת אחריות על מעשיו; הנאשם הביע חרטה וצער על מעשיו; הנאשם היה נתון במעצר משך 6 חודשים עד ששחרר לקהילה סגורה; הנאשם עבר הליך שיקומי ארוך ורב שלבים, משך כ-18 חודשים. מתסקירי שירות המבחן עולה, כי לאחר שהנאשם שוחרר ממעצרו, שהה בקהילה טיפולית סגורה משך כשנה ולאחר מכן 6 חודשים נוספים בהוסטל. שירות המבחן עמד על הירתמות הנאשם להליך השיקום, על תפקידיו בחיי הקהילה הטיפולית, ועל השקעתו בשיקום הקשר עם ילדיו. כן ציין שירות המבחן כי הנאשם לא הפר את התנאים שהוטלו עליו משך זמן רב, וכי המתלוננת מסרה כי אינה חשה עוד פחד מפניו, וכי הנאשם נכון לגירושין. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם בעל מוטיבציה חיובית לשינוי וקיימת בו הפנמה ויישום של תכני הטיפול. לאור הליך הטיפול הממושך שעבר הנאשם המליץ שירות המבחן לסיים ההליך בצו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור.

32. הגעתי למסקנה כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולסיים ההליך באפיק השיקומי, תוך הארכת התנאי התלוי ועומד נגד הנאשם.

מספר טעמים ביסוד החלטתי. בראש ובראשונה, עומד האינטרס הציבורי והפרטי שלא לגדוע את הליך השיקום הממושך שעבר הנאשם. הליך השיקום תורם לא רק לנאשם עצמו, אלא היה בו כדי להפחית את מסוכנותו כלפי המתלוננת. יתר על כן, הליך השיקום הביא לחידוש הקשר בין הנאשם וילדיו, והמתלוננת רוצה בהמשך פיתוח קשרים אלו. הטלת עונש של מאסר תגדע הליך השיקום הממושך, ובכך יפגע האינטרס הציבורי. בכך גם יפגע האינטרס האישי של הנאשם בשיקום. לצד זאת, יש לחזק את ידי שירות המבחן ולברכו על השקעתו הממושכת בהליך השיקום, בין היתר על ידי אימוץ מסקנותיו. יתר על כן, מטענות בא כוח הנאשם עולה כי לאחרונה החל הנאשם לעבוד במסגרת ההוסטל, והטלת עונש של מאסר, ולו בדרך של עבודות שירות, עלולה לפגוע ביכולתו של הנאשם לעבוד, ובכך לפגוע בכלכלת ילדיו. לכל זאת, יש להוסיף, כי הואיל והנאשם היה נתון במעצר משך 6 חודשים, ולאחר מכן בקהילה טיפולית סגורה משך כ-12 חודשים, ניתן לומר, כי נשא בעונש, שכמעט שווה, לעונש של מאסר לתקופה של 12 חודשים שעותרת התביעה להטיל עליו. עם זאת, לו היה מוטל עונש של מאסר, לא

ניתן היה להמשיך בטיפול שהחל בו הנאשם במסגרת צו מבחן (על החשיבות הרבה בשיקול השיקום בגזירת עונשו של הנאשם ועל הערכים אותם הוא משרת ראו, למשל: ע"פ 5611/16 סלב נ' מדינת ישראל (14.9.17); ע"פ 649/15 לוגסי נ' מדינת ישראל (3.8.17); ע"פ 8344/14 אסור נ' מדינת ישראל (15.3.15); ע"פ 779/15 פלוני נ' מדינת ישראל (12.4.15); ע"פ 7459/12 שיבר נ' מדינת ישראל (20.6.13); ע"פ 8092/04 חביב נ' מדינת ישראל (10.9.06)).

33. לפיכך, ובאיזון בין האינטרסים, הגעתי למסקנה כי יש להאריך המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם, ולצד זאת, להטיל עליו, צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור. לצד זאת, יש לחייב את הנאשם בתשלום פיצויים למתלוננת שבה פגע, והיא כבר אינה מנהלת עמו משק בית משותף.

סוף דבר

34. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. המאסר על תנאי מת"פ 18365-03-13, לתקופה של 3 חודשים יוארך למשך שנתיים מהיום;
- ב. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים;
- ג. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות שיבוצע לפי תכנית שירות המבחן בתסקירו מיום 31.1.18;
- רשמתי לפניי את נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן ואת צו השירות לתועלת הציבור. מובהר בזאת לנאשם כי כל הפרה של הוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר הדין וגזירת דינו מחדש;
- ד. פיצויים למתלוננת, עדת תביעה מס' 2, בסכום של 3,000 ₪. את הפיצויים ישלם הנאשם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.4.18, וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

פרוטוקול הדין יומצא לידי שירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' ניסן תשע"ח, 19 מרץ 2018, במעמד הצדדים.